

କନ୍ଧାକ୍ରଷ୍ଟବଦ୍ୟା DHAR

ଆମେ ଜଣେ ।

ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଧର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ପ୍ରଣୀତ ।

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ।

ପ୍ରକାଶକ—

ଶ୍ରୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାଶ,

ଚନ୍ଦ୍ରୋଦୟ ପ୍ରେସ

ବାଲୁବଜାର, କଟକ ।

୧୯୨୮

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୯ ଦୁଇଅଣା ମାତ୍ର ।

ଉତ୍ସର୍ପେତ୍ର ।

ମୋର ପୂଜ୍ୟ-ପାଦ ଶିକ୍ଷା-ଗୁରୁ

ସଜରହ ପରିଚ୍ଛଳକ

ଚର ଜୀବନର ପରମ ହୃଦେଷୀ

ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ଉଚ୍ଚ ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ

ଦେବ-ପ୍ରତିମ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଜେନ୍ଦ୍ରଲୀଳ ଦତ୍ତ B. A. କ

ଶ୍ରୀଚରଣ-କମଳରେ

ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତିର ନିଦର୍ଶନ ସ୍ବରୂପ

ଏହି ସାମାନ୍ୟ ପୁସ୍ତିକା ଖଣି

ସାଦରେ

ଅର୍ପଣ କଲି । ଭବ ।

କଟକ କଲେଜ,
ଚୈତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦବସ
୧୯୩୫ ସାଲ ।

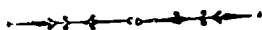
} ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଧର ନନ୍ଦାନ୍ତ ।

ସୂଚୀପତ୍ର ।

ବିଷୟ ।

ପୃଷ୍ଠା ।

୧—ଅମେଜଣେ ନାମଜାଦା ଓଜାଲ	...	୧
୨—ଅମେଜଣେ ବଲ୍ଲଭ ଫେରନ୍ତା	୨
୩—ଅମେଜଣେ ଶରୀୟ	...	୪
୪—ଅମେଜଣେ Most fashionable	...	୫
୫—ଅମେଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ପାଖଲୋକ	...	୬
୬—ଅମେଜଣେ Forward	...	୭
—ଅମେଜଣେ ମାମଲତକାର		୮
—ଅମେଜଣେ ଖାଣ୍ଟି ବାହୁଣ	...	୧୦
୧୧—ଅମେଜଣେ ବଡ଼ଲୋକର ପୁଅ		୧୧
୧୦—ଅମେଜଣେ Brilliant scholar	...	୧୨
୧୧—ଅମେଜଣେ Scout	...	୧୪
୧୨—ଅମେଜଣେ Teacher	...	୧୫
୧୩—ଅମେଜଣେ ରସିକ	...	୧୭
୧୪—ଅମେଜଣେ Non-co-operator	...	୧୭
୧୫—ଅମେଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ	...	୧୮

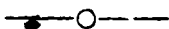
ଆମେଜଣେ

ନାମଜାଦା ଓକୀଲ ।

ଆମେ ଜଣେ ନାମଜାଦା
 ଓକୀଲ ଏହିଖଣ୍ଡେ ।
ଭାଗ୍ୟବଳୁ ଯଶବାନା
 ଉଡୁଛି ସଦା ମୁଣ୍ଡେ ।
ତୁଣ୍ଡେ ତୁଣ୍ଡେ ଲଥଗୁଡ଼ା,
 ହାସଲ ସବୁ ଗୁଣେ ।
ଲେଡ଼ା ନାହିଁ ପୋଥିପତ୍ର,
 ପଢ଼ିଛି ଘରକୋଣେ ।
ଭଲବେଳେ ଜନ୍ମ ଲଭି,
 ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଜଳୁ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ପିତାମାତା ନାମ ରଖି,
 ପାଉଛୁ ପଉରସ ।
ନ ପଡ଼ିବେ ପାସଙ୍ଗରେ,
 ଓକୀଲ ଯେତେ ଥର ।
କୁକୁରଙ୍କ ପରି ସିନା,
 ହୁଅନ୍ତୁ ଭାଉ ଭାଉ ।
ବୁଢ଼ାଠାରୁ ଶ୍ରୀଯାଏ,
 ମାମଲୁଖୋର ଯେତେ ।
ଦନରାତି ପାଶେ ଉଠି
 ସୁମାର ଦେବୁ କେତେ !
ବୁଦ୍ଧିବଳେ ପାଶିଗାଉ
 ଦୋଷୀକ ଥଣ୍ଡ ଟାଣି ।

କଳାରଙ୍ଗ ଧଳାକର,
 ଭବର ରଖୁ ପ୍ରାଣୀ ।
 (ପୁଣି) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀକ ଦୋଷେ ମାଡ଼ି
 ଦେଖାଉ ବାହାଦୁରୀ ।
 ବେଳବେଳ ପରବର୍ତ୍ତେ
 ବଡ଼ ଅମ୍ଭ ଶିରୀ ।
 ମିଛ ଅମ୍ଭ କାରବାର,
 ଜୀବନ ସାରା ପେଶା ।
 ପାପ ପଥେ ଚାଲି ଅମ୍ଭେ,
 ଅରଜୁ ପରଶଂସା ।
 ଗୋଲ ଗୋଲ ରୁପାମୁଦ୍ରା,
 ଭଲଇ ନିଏ ମନ ।
 ଠଣ ଠଣ ଶବ୍ଦେ ତାର
 ମୋହିତ ହୁଏ କାନ ।
 ଦେଖି ତାର ସୁମୁରତି,
 ବିବେକ ଯାଉ ଭଲି ।
 ନ ବିଚାର ପରଶାମ,
 ଅନ୍ୟାୟେ ପଶୁ ଠେଲି ।
 ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ, ଅମ୍ଭେ ଏହି,
 ଦେଶର ସୁନାପୁଅ ।
 ଅମ୍ଭ ଅନ୍ତେ ଦେଶବାସୀ,
 ଗଢ଼ାଇବେ କି ଲୁହ ?

‘ବିଲତ ଫେରନ୍ତା’

Good morning good morning my dear friend

ବିଲତ ଫେରନ୍ତା ଅମେ;କର shake ହେଣ୍ଡ,

Indian ବ୍ୟବହାର ଦେଖି ଲାଗେ ଘୃଣା,
 Manner ବିଷୟ ମୁଲୁଁ ନାହିଁ କା'କୁ ଜଣା ।
 କି ବସ୍ତୁରୁ ଅବା Indian food କଥା ?
 ଖାଆନ୍ତି ପଶୁଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ, ନାହିଁ କିଛି ପ୍ରଥା ।
 European ଅଢ଼ାରେ ଗଡ଼ା ଏ ଜୀବନ;
 ହୃଦୟେ ଜାଗ୍ରତ ସଦା high-ambition ।
 ଛୁଡ଼ି ନିଜ ଦେଶୀ ସାଜ, ପିନ୍ଧୁ waist coat;
 ବିଲମ୍ବଙ୍କ favourରେ ଦେଉ ଅମ୍ଭେ Vote ।
 ଗୁଲୁ ଗୋଡ଼ ଫେରେକେଇ, ମୁତୁ ହୋଇ ଠିଆ;
 ଗୁମରରେ ଖାଉ ନିତି ଅଣ୍ଡା, beef ଗୁଆ ।
 ସାହେବା ଫେସକେ ମୁଖେ ଘେନି ଖଣ୍ଡେ ଫିକା,
 ଲାଗିଯାଉ ନିଜକାର୍ଯ୍ୟ ତେଜ ସବୁ ଧୋକା ।
 ବୃଥା ସାବୁନ କାଣାରେ ସରିଗଲା ଧନ,
 Change କରି ନପାରିଲୁ ଦେହର ବରନ ।
 Wife ରହୁ ଅମ୍ଭର ପୂରା ସାହେବାଣୀ;
 ଶଞ୍ଜି ଦେଇଛି ବଧାତା ତାଙ୍କୁ, ମନ ଜାଣି ।
 Mother language କହିବାକୁ ମାଡ଼େ ଲଜ;
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଗେ ଦେଖିଲେ nasty ଦେଶୀ ସାଜ ।
 Most Vernacular ଏ country-fellowରୁଡ଼ା;
 କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବେଳେ ନହୁଅନ୍ତି ଲୋଡ଼ା,
 ମିଳାମିଶା କରିବାକୁ ଏହାଙ୍କ ସହଚର,
 ଶଙ୍କାହୁଏ, honour ରେ ପଡ଼ିବି ବ୍ୟାପାର ।
 (ତେଣୁ) ଦେଶବାସୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ସିଂହ ପରାଜୟ;
 (କିନ୍ତୁ) ସାହେବଙ୍କ ପାଖେ ମେଣ୍ଟା ଛୁଆ ପରି ନମ୍ର ।

କ୍ଷତ୍ରିୟ ।

କ୍ଷତ୍ରୀ ରକ୍ତେ ଗଢ଼ା ଏ ଶରୀର;
 ଅମ୍ଭ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ରଖିଯାଇଛନ୍ତି ଯଶ,
 ଯାକ ବାହୁବଳେ କମିଥିଲା ତନୁପୁର;
 ସେହି ମହାକ୍ଷତ୍ରୀଙ୍କର ଅମ୍ଭେ ବଂଶଧର ।

ଅମ୍ଭ ପିତା, ପିତାମହ ଅଦ
 ଏହି ମାତରୁମି ଲାଗି ହୋଇଥିଲେ ଅମୃତ୍ୟାଗୀ;
 ତର କଣ୍ଠକ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବାଦ ସାଧୁ ।
 ତାଙ୍କ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଜାତହୋଇ ଅମ୍ଭେ କି ହେ ମାୟା !

ହାତ ଟଗାଡ଼େ ଲାଗିଥିଲୁ ବେଢ଼ି,
 ସିଆଁ ହୋଇଥିଲୁ ପାଟି, କାମୁଡ଼ି ରହୁଛୁ ମାଟି,
 ବରଫର ସମ ସିନା ଅଛୁ ଅମ୍ଭେ ପଡ଼ି,
 ଗତ ସ୍ମୃତି ଭାବି ହୃଦ ନ ଯାଏ କି ପୋଡ଼ି ?

ଧମନୀର ରକ୍ତ ପୁଣୀତଳ,
 ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲୁ ମୁଣ୍ଡ ନିର୍ଜୀବ-ବତ ଏ ପିଣ୍ଡ,
 ନ ସଞ୍ଚରେ ଦେହେ ଅଉ ଅନ୍ତର ବଳ
 ପରକୃତ ଅପମାନେ ନାହିଁ ମନେ ଛଳ ।

ଘରକୋଣେ ଥାଏ ଅମ୍ଭ ଟେକ,
 ଭୁକିଲା କୁକୁର ସମ ଅଟେ ସିନା ଅମ ଧର୍ମ,
 ବାକ୍ୟଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବ ଅନେକ ପୃଥକ,
 ‘ମାଇପ ଅଗରେ ଅମ୍ଭେ ବୋଲାଉ ପାଇକ’ ।

ମେଣ୍ଟ ପାସନେବ୍ଲ ।

୫

ମୋଡ୍ ପାସନେବ୍ଲ ।

ଶବ୍ଦର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ସିନା ନଥା Fashion

Fashion ବଳରେ ଉନ୍ନତ

ଆଜ କେତେ nation ।

ଏଡ଼େ ବଡ଼ ଗୋଟିଏ topic

କେତେଦୂର ନିଶ୍ଚିତ,

ଜଗତକୁ ଆମ୍ଭେ ଶିଖାଇ

ନିଜେ ହେଲୁ ଶିକ୍ଷିତ ।

Modern fashion ହାଉଅ

ଯହୁଁ ବାଜିଲା ପ୍ରାଣେ,

ନୂଆ ଆଡ଼ମ୍ବର ଭାବନା

ଜାଗି ଉଠିଲା ଶଶେ ।

Manchester ବୁଦ୍ଧି ହଜିଲା

ଦେଖି ଲୁଗା ବରାଦ,

ମନୋମତ Shoes ଦେବାକୁ

କାହୁଁ Tanery ସାଥୀ ?

Essence କମ୍ପାନି କପାଳେ

ବୃହସ୍ପତି ପଞ୍ଚମ,

Cigarette ବଂଶ ଦୁଃଖରେ

ସାକ୍ଷୀକଲେ ଧରମ ।

ତଳିଆସି ଗେଲବସରେ

ଆମ୍ଭେ ପିଲଟି ଦିନ,

ସେ High atmosphere

ଭୁଲି ନଥିଲୁ ମନୁ ।

ଅର୍ଥର Want ପଡ଼ିଲ

ଗଲୁ ସାହୁ ଦୁଆର,

ବୁଡ଼ୁ ବୁଡ଼ୁ ଘୋଟି ଅସିଲା

ରଣ-ବିଷମ-ଜୁର ।

ନୀଳ ଲୋକମାନେ ହସିଲେ

ଦେଖି ଏ Condition;

ମହାଜନ ଦେଲା ଛଡ଼ାଇ

ଆମ୍ଭ ନୂଆ Fashion ।

ରାଜାଙ୍କ ପାଖଲୋକ ।

ରାଜାଙ୍କର ଆମେ

ପାଖଲୋକ ଜଣେ

ଭଲ ମନ୍ଦେ ତାଙ୍କୁ ଦେଉ ବସୁର,

ଖୋଷାମତ କଥା

ଶୁଣାଇ ତାହାଙ୍କୁ,

ତୁଟି ପଡ଼ିଗଲେ ହେଉ ନାଁରୁର ।

ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ

ବିଶ୍ୱାସ ଅଟଳ,

ସାର ମାର ପ୍ରୀତି ଥାଏ ସତତ,

ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଣବାୟୁ,

ପିଣ୍ଡ ସମ ସେହୁ,

ସବକାର୍ଯ୍ୟେ ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ।

ବଧୂର ବିଧାନ

କେ କରିବ ଆମ ?

ସାହାଜୀ ଭାଗ୍ୟେ ଅଛି ରାଜ ପୁରୋଗ;

ସେ କପା ଲେଉଟିବ

ଅନ୍ୟର ଆଶ୍ରୟ

ଛାଡ଼ି ରମ୍ୟ ହର୍ମ୍ୟ ନବର ଭୋଗ ?

ରାଗ୍ୟ ଦେଶଙ୍କର

ଅଛୁତ ରଥଣ

ସାହା ପ୍ରତି ଥରେ ବଥନ୍ତ ବୁଝି,

ଅମୃତ ରକ୍ତାର

ଆପେ ଆପେ କାହୁଁ

ମିଳେ ତାହା ପାଶେ ନମେଷ ପାଇଁ ।

ଏହିପରି ଆମ୍ଭେ ହୋଇ ରାଜସଖା
 ଲଭିଲୁ ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ, ଭକ୍ତି,
 ଆପଣାକୁ ମଣି ବନା ଇସେ ରାଜା
 ଗରବେ ଫଳାଇ ଶୁଲିକୁ ଗୁଡ଼ ।
 ନେତ୍ର ବେନି ନେଇ ମସ୍ତକେ ସ୍ଥାପିଲୁ,
 ପଦରେଣୁ ତୁଲ୍ୟ ମଣିଲୁ ସର୍ବ,
 ପରଜାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ବିଷ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ,
 କଲେ ବଳେ ନେଲୁ ତାଙ୍କ ବିଭବ ।
 ସହ ନପାର ଏ ଅତ୍ୟାଚାର ବର
 ସଦବୁଦ୍ଧି ଦେଲେ ରାଜାଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣେ,
 ‘ପ୍ରଜା ଯୋଗୁ ପରା ତୋର ସ୍ଥିତି ବନ୍ଧ !
 (ତାଙ୍କ) ମଙ୍ଗଳ କାମନା ନକଲୁ ଦିନେ ।’
 ଖୋଲି ଗଲ ଏବେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସୌଭାଗ୍ୟ;
 ରାମରାଜ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା ହେଲୁ ପ୍ରସ୍ତର,
 ରାଜକୋପେ ଅନ୍ୟ ଜାଇ ଥାଉଁ ଥାଉଁ,
 ଭେଗିଲୁ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଘୋର ।

ଫରଷ୍ଟାତ୍ ।

ବନ୍ଧୁ ମହଲେ ପଡ଼ିଛି ହୃଦ ।
 (ଆମ୍ଭେ) Most forward;
 ଲୁଟି ସାହେବ ହୁଅନ୍ତୁ ସୁଦା,
 ତାଙ୍କ ସହଚର word
 Town ମଧ୍ୟ famous ଅନ୍ୟେ
 କରନ୍ତୁ ବଡ଼ ନାମ;
 Hope ଅଛି world ଦିନେ
 ଜାଣିବ ଆମ କାମ ।

ଓଳାଳରୁ ମେଜେଷ୍ଟର
 ନ ଚହେ କିଏ ମୋତେ ?
 ଟଙ୍କା ଥିଲେ ଅଭାବ କି
 ରହୁଛି ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ?
 ଗାଁଥ ଆଖ— ପାଖ ଯେତେ
 ମୁଖିଆ ଲୋକ ସବୁ,
 ଆମ୍ଭ ପାଖେ ଧୀର, ସ୍ଥିର;
 ମଣନ୍ତି ଯେହ୍ନେ ପ୍ରଭୁ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରୀ ସାହ ମହାବଳ
 ବଳୁଥା ଭୂଲ୍ୟ ଶକ୍ତି;
 ହିନ୍ଦବଳ ବୁଝି ମୋର,
 ପାଆନ୍ତି ବଡ଼ ଶକ୍ତି ।
 ଆଉ ଯେତେ ବାଜେ ଲୋକ
 ପରାରେ ତାଙ୍କୁ କିଏ ?
 ଆଜ୍ଞା ବକା ପ୍ରାୟ ସଦା
 ଖଟନ୍ତି ମୋର ପାୟେ ।
 ବାପାବସି ଘରକୋଣେ
 ଅରଜ ଥିଲେ ଧନ;
 କୁଅ ବେଙ୍ଗ ବୁଝେ ରହୁ
 କାଟିଲେ ତାଙ୍କ ଦନ ।
 (କିନ୍ତୁ) ଯୋଗ୍ୟତମ ପୁଅ ଆମ୍ଭେ
 ଜନମି ତାଙ୍କ କୋଳେ;
 କରାଇଲୁ ଆମ୍ଭ ନାମ
 ବଢ଼ିଥା ବୁଦ୍ଧି ବଳେ ।
 ମୁକୁ ମାର ତାକୁ ଧରି
 ହୋଇଲୁ ଜଗଜ୍ଜିତା ।

ଏକପକ୍ଷେ ଅନ୍ନଂ ଭୁକ୍ତୁ । ହରାଇବା ଜାତି,
 ଏକ ପ୍ରାଣେ ଘୁଆଇବା ଦେଶର ଉନ୍ନତ ।
 ପରିହର ପରିହର ତାହୁଣ କଲ୍ଲନା,
 ଶୁଣି, ଉପହାସ କରବେଟି ଆମ୍ଭ ନନା ।
 ସବେଷାଂ ବର୍ଣ୍ଣାନାଂ ଆମ୍ଭ ଜାତି ଅଟେ ରାଜା,
 ଅଳଂ ନିବିକାରେଣାପି, ଗୁଡ଼ି ଏଡ଼େ ମଜା ?
 ରକ୍ଷଣୀୟଃ ବିପ୍ରମାତଃ ମୟା ଯଥାସାଧ୍ୟ,
 ଦେଖାଇ ପ୍ରଭୁଛ, ହେବୁ ସବସ୍ୟ ଅରାଧ୍ୟ ।
 ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନ ପାରିଲି କକେଇଙ୍କି ଏକା,
 ଅର୍ଥଲୋଭେ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ କନ୍ୟା ବିକା ।
 ସ୍ତ୍ରୀୟଃ ବ୍ୟବହାରଂ ଦୃଷ୍ଟୁ, ମାଡ଼େ ବଡ଼ ଲଜ,
 ବିନା ସ୍ନାନେ କରନ୍ତି ସେ ବିପ୍ରୋଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ।
 ଆମ୍ଭ କୃତ ମହାପାପ ନୁହେଁ ପାପେ ଗଣା,
 ଅପର ଜାତିଙ୍କ ପ୍ରତି ବଡ଼ କଟକଣା ।

ବଡ଼ ଲୋକଚପୁଅ ।

ଆମ୍ଭ ବାପା ଜଣେ ବଡ଼ଲୋକ,
 ମାସିକ ହଜାର ସଖ୍ୟା ଆଣନ୍ତି ଘରକୁ ଟଙ୍କା,
 ମଉଜରେ କାଳକାଟି, ଭୁଞ୍ଜୁ ସର୍ଗ ସୁଖ,
 ଖଟିଆନ୍ତି ଦିନ ରାତି ଅଂସଖ୍ୟ ସେବକ ।
 ବାବୁଙ୍କର ବଡ଼ ପୁଅ ଆମେ,
 ଶିକ୍ଷିତ ସମାଜେ ସଦା ପାଞ୍ଜି ସେନେହ ଶରଧା,
 ଦେବତା ସମାନ ଅଟୁ ଅଶିକ୍ଷିତ ଗ୍ରାମେ,
 ଭଲ ଭୋଗ ଖଞ୍ଜିଥିଲି ବଧାତା କରମେ ।

ନାମକୁ କେବଳ ପାଠପଢ଼ା,
 ସଙ୍ଗେ ଘେନି ସାଙ୍ଗସାଥୀ, କବା ଦିନ କବା ରାତି;
 ଚଢ଼ୁଅମେ ସାଇକଲ, କେବେ ଅବା ଘୋଡ଼ା,
 ମିଳିଯାଏ ପାଶେ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଲେଡ଼ା ।
 ଭଲ ରୂପେ ଫାଜଲମୀ ଜଣା,
 ଅପଣା ବଢ଼ିମାବଳେ ନ ମାନୁ କାହାକୁ ତଳେ,
 ଭାବୁ ଅମ୍ଭେ ଏକା ବଢ଼ିଲେକ ମଧ୍ୟେଗଣା,
 ଶକ୍ତିଯାନ୍ତି ଲେକେ ଦେଖି ଅମ୍ଭ ବୁଝାମଣା ।
 କେତେଦିନେ ବାପା ଗଲେ ଗୁଲି;
 ହେଲୁ ଅମ୍ଭେ ସ୍ତେଷାଗୁଣ୍ଠ, ଘରେ ନଗୁରୁଲୁ ଦାଣ୍ଡ
 କଣା ହେଲୁ ନିତି ମଦ, ଅପ୍ପ, ଗଞ୍ଜାକଲି,
 ଛୁଡ଼ିଗଲୁ କେତେ ମୁଠା ନୂଆ ପଣା ପାଲ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରୁ ଖସିଲେ ଅମ୍ଭର,
 ପେଟକୁ ନମିଲେ ଦାନା, ପିନ୍ଧିବାକୁ ନାହିଁ କନା,
 ତଥାପି ପୂରୁବ ଗଟ ହୋଇନାହିଁ ଦୂର,
 “ବଢ଼ିଲେକ ପୁଅ ଅମେ ସଫାରରେ ସାର ।”

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସ୍ଥଳର ।

Public ଜାଣଇ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ

Brilliant scholar.

ଇନ୍ଦ୍ର ଲରେ ଶୋଭା ପାଉଛୁ

ସେହେ କାଞ୍ଚି-pillar.

ଅନ୍ୟ position ରହୁଛି

ଅମ୍ଭପାଇଁ ସାବତା ।

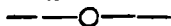
ରାତି ଅନନ୍ତରେ ନପାନ୍ତି

ସୁବା କେହି ତା ପଡ଼ା ।

(ତେଣୁ) Care ନଥାଏ ଗୁରୁକୁ;
 ଗୁରୁ ଫୁଲର ଛାତ !
 ବଡ଼ ବୋଲି ଭାବୁ ନିଜକୁ
 ବୁଝା ଗରବେ ମାତି ।
 ସଙ୍ଗ ପଡ଼ୁଥିଲୁ ଦେଖିଲେ,
 କରୁ disregard;
 Opportunity ପଡ଼ିଲେ,
 ଦେଉ ଚଢ଼ାଇ ମାଡ଼ି ।
 ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ
 ଦେଖି ଡରବ ଯମ;
 ଶୁଦ୍ଧ ସମାଜରେ ‘ବଜାଣୁ’
 ଅମ୍ଭ ଗୁପ୍ତ ନାମ ।
 ପିତାଙ୍କର ମନ ଅନଳ
 ‘ସୁଅ ପଡ଼ନ୍ତି ପାଠ;
 ପାଆନ୍ତି ପ୍ରଥମ prize
 ହୋଇ ପ୍ରଧାନ ଗୁଡ଼ିକ ’
 ବିଦ୍ୟାଗୁଣ ଏକା ସଂସାରେ
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣରେ ଗଣା;
 ତରଫକୁ କିଏ ପରାରେ ?
 ମନେ ଥିଲା ଧାରଣା ।
 (କିନ୍ତୁ) ଦିନେ ଯାଇ ଖୋଲି ଦେଖିଲି
 ମୋର conduct ବହୁ;
 ଏଡ଼େ ମୂଲ୍ୟବାନ life
 ମାଟି ହୋଇଛି ତହିଁ ।

ସ୍ଵାଉଁଟ୍ ।

ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଭାଇ ଯାଏ ଏବେ କାଳ;
 ନାହିଁ ବିପଦର ସେ ପୁରୁଷ ବଳ;
 ଏ ନଗନ ଯୁଗେ ନଗନ ଅବେଗେ
 ଜାଗିଅଛି ଅମ୍ଭେ ନବ ଯୁବା ଦଳ ।
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଭାଇ ଯାଏ ଏବେ କାଳ ।
 ବିପନ୍ନସାହାଯ୍ୟ ଚରନ୍ତନ ବ୍ରତ,
 ଜୀବନ ଅମ୍ଭର ପରହତେ ରତ;
 *ଦଶଅଞ୍ଜ ମାନ ଚଳିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ପାଇଅଛି ଅମ୍ଭେ ସ୍ଵାଉଁଟ ସଙ୍କେତ ।
 ବିପନ୍ନ ସାହାଯ୍ୟ ଚରନ୍ତନ ବ୍ରତ ।
 * * *
 ଭୁଲିନା ଭୁଲିନା ମରାଜିକା ଦେଖି,
 ଗାଣ୍ଡିମୁଣା ଦିଶେ ନପକାଥ ଅଖି;
 ମୁଣ୍ଡପଗଡ଼ିଟା କିଛି ନୁହେଁ ଭାଇ
 ପୁଣି ଯୋଗୁଁ ସିନା ଏତେ ଲୋକ ।
 ଭୁଲିନା ଭୁଲିନା ମରାଜିକା ଦେଖି ।
 କେତେ କେତେ ରୋଗୀ ମରୁଛନ୍ତି ଗଢ଼ି,
 ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପର ଯାଏ ନିତି ପୋଡ଼ି;
 କିଏ ତା ପଶୁରେ ? ଅଶା ଅଛି ମାତ୍ର
 ସରକାର ଘରୁ ମିଳିବ ତ ପଡ଼ି ।

* ସ୍ଵାଉଁଟମାନେ ଦଶଟି ଅଦେଶ (Loyal to the king,
 loyal to the country ପ୍ରଭୃତି) ମାନି ଲେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞବଦ୍ଧ
 ହୁଅନ୍ତି ।

ଟିଚେର ।

Teacher ନାମରେ ଅଭିହିତ ଆମେ

“teaching ପ୍ରଣାଳୀ ଉତ୍ତମ ଜଣା,

ଖାଇ ଅମ୍ଭ ବେତ, କେତେ କେତେ ଶୁଣି
ହୋଇ ଛନ୍ଦି ଜନ ସମାଜେ ଗଣା ।

ଉପର ହାକିମ ଆସନ୍ତି ଯେତେକ,
care ନଥାଏ କାହାକୁ ତଳେ;

ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା certi- ficate ଦେଇଣ,
ବଢ଼ାଇ ଦଥନ୍ତି ଦରମା ଠୁଲେ ।”

ଏହିପରି ନିଜ ବାହାଦୁରୀ କଥା
ଶୁଣିବ ସମ୍ମୁଖେ ବଖାଣି ନିତି,

ଅପଣା intelligence ପରାକାଷ୍ଠା
ଜେଣାର ତାହାକୁ ଅଗ୍ରହେ ଥଇ ।

ଅନ୍ୟ teacherଙ୍କ teaching ସମ୍ବନ୍ଧେ
କରିଥାଉ criticize କେବେ;

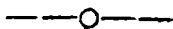
ଭିତରେ ଭିତରେ plan ଖୋଜୁ; ତାକୁ
ପାନ୍ଦରେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ଲବେ ।

Student ମାନଙ୍କ ଛୁଦ୍ର ଖୋଜି ବସୁ;
ଉପଦେଶ ଦେବା ଦୂରର କଥା;

ତିଳିଟିକୁ ତାଳି କରିବା ଶକତି
ଦେଇଛନ୍ତି ଅମ୍ଭ ହୃଦେ ବ୍ୟାତା ।

Partiality ଅମ୍ଭ ସ୍ଵାରାଜ୍ୟ ଗୁଣ
power ବିସ୍ତାରେ ସବଦା ପଟ୍ଟ;

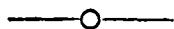
ସ୍ଥଳରେ ନିଜର ସମ୍ମାନ ହରାଇ
ବନ୍ଧୁଜନ ଭାବେ ଜବନ କାଟି ।

ଗସିକ ।

ନୂତନ ରସିକ ନାମରେ
 ଅମ୍ଭେ ସବୁଠି ଜଣା;
 ଶୟନେ, ସ୍ବପନେ, ଜାଗ୍ରତେ
 ସଦା ପ୍ରେମ କଳନା ।
 ଗୋରତନା ଟୀକା ଫୁଲେ
 ମୁଖେ ତାମ୍ବୁଲ ଖିଲି
 ଲବଣ୍ୟ ମୂରତି ଦେଖିଲେ
 କିଏ ନୟିବ ଭୁଲି ?
 କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୋରଇ କୁଣ୍ଡଳ,
 ଗଳେ ପୁବର୍ଣ୍ଣ ହାର;
 ଶବ୍ଦ ପୁଷ୍ପା ଦେଖି ଅମ୍ଭଙ୍କୁ,
 ତେଜ ଦେବ ଅହାର,
 ଭାଗ୍ୟବତ୍ ଅମ୍ଭେ ଅଟୁତ
 ରାଣୀ ପୁଅ ଅନନ୍ତା;
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଖାଇ ପେଟକ
 ହେଉ ଉଦୁରୁମତା ।
 ବାକ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭର ଝରୁଛି
 ସଦା ସ୍ବର୍ଗ ଅମୃତ;
 ଗୁପ୍ତତ ଚୁମ୍ବକ ପ୍ରସ୍ତର
 ନେତ୍ର ଅଗ୍ରେ ନିହିତ ।
 ଭାଷଣ ପ୍ରେମ-ବାର୍ତ୍ତାକ
 ଡେଇଁ ତାହା ସାହାଜେ,
 ନିମିଷେକ ପାଇଁ ଅସନ
 କରୁ ସରଗୀରାଜେ ।

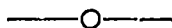
ଘରେମାସ ମାତା, ଭଗିନୀ
 ଖୋଲି ପ୍ରେମ ଦୋକାନ,
 ବହୁଛନ୍ତି ନିନ୍ଦା ପସର;
 ଶୁଣି ହଜିଲା ଜ୍ଞାନ ।

ନନ-କୋପରେଟର ।

ଇସ୍କୁଲ ଗୁଡ଼ି ହୋଇଛି ମୁହଁ
 Non-co-operator
 Mother-land ଭଲଟ ପାଇଁ
 ତାଲିଚ୍ଛ ପ୍ରାଣ ମୋର ।
 କର୍ମକୁ କାହୁଁ ପ୍ରବେଶି ଗାରୀ
 କହଲେ ଗୁଡ଼ ପାଠ;
 Chance ପାଇ ମନ ଆଦେଶେ
 ଧରିଲି ତାଙ୍କ ବାଟ ।
 History ଶୁଣା କେତୁଟା ମାନ,
 geography ବଡ଼ dry
 ଶଶିତ ଜ୍ଞାନ ନହେଲା କିଛି,
 ଯେତେ ମୁଁ କଲ Try ।
 ସମ୍ବତ ସେତେ ଲେଖିଲେ ପୁଅ
 ପଣ୍ଡିତ ଦଏ କାଟି ।
 ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ଯୁଟିଲି ଏଣେ,
 ସତ୍ତ୍ୱି ମାର ପଟି ।
 First duty ଶଦ୍ଦେ ପିନ୍ଧା,
 ତା ପରେ ଦେଶକାମ;
 Hard task ପଢ଼ିଲା ମୋକେ
 ବୁଲି ସହର, ଗ୍ରାମ ।

ଅରଟ ଘେନି କାଟିଲି ସୂତା,
 ଖାଇଲି ହାତେ ଶୁଦ୍ଧ;
 ପୁରୁଷ ସୁଖ ସୁରଣ କରି,
 ମଲି ମୁଁ ହୋଇ ଧନ ।
 ସ୍ୱଦେଶ ପାଇଁ ପଶିଲେ ଯନ୍ତ୍ର
 Prison ଘରେ କେତେ;
 ପ୍ରାଣ ଅତଙ୍କେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
 ଦଶିଲି ନାହିଁ ମୋତେ ।
 ବତାୟ ଘେନି ସ୍ୱଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ,
 ମନରେ କଲି ସ୍ଥିର;
 ଅଭିଜ୍ଞ ଲୋଡ଼ା ? ନାମକ ହେଲା
 Non-co-operator,

ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ।

ତେଜ ସଫାରର ସୁଖ ଭୋଗ,
 ଗାଈ ମୁଖେ ହରି ନାମ . ଫେରୁଛୁ ଧାମକୁ ଧାମ;
 ନାହିଁ ରାଗ, ଅହଙ୍କାର; ସାଧୁଙ୍କୁ ଯୋଗ;
 ହରି-ଲୀଳା ଶୁଣି ପବନ ଏ କର୍ଣ୍ଣଯୁଗ ।
 ଅମ୍ଭେ ପରା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସଖା;
 ଅମ୍ଭତପେ ହୋଇ ତୋଷ ନିଜେ ପ୍ରଭୁ ପୀତବାସ
 ପ୍ରସାରିଣ ଚତୁର୍ଦ୍ଦାହା, ଦେଇଥିଲେ ଦେଖା;
 ଏହି ଦେହେ ସ୍ୱର୍ଗେ ହେବୁ ଦେବଗଣେ ଲେଖା ।
 ଦେଶୁ ଅମ୍ଭ ମହିମା ଅପାର;
 ବିଶ୍ୱବାସୀ ଅମ୍ଭପ୍ରଭୁ ଦେଖାନ୍ତି ଅଚଳା ଭକ୍ତି
 ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତି ଅମ୍ଭ ଗଣ ବ୍ୟବହାର,
 ମଣନ୍ତି ପ୍ରଭୁ କଳାରେ ଗଢ଼ା ଏ ଶରୀର ।

ପେଟଭର ମିଳଇ ସ୍ଵେଜନ,
 ଲଗାଇ ଗଞ୍ଜାଇ ଧପ ମାରୁଥାଉ ବଥା ଗପ;
 କେବେ ମୁଖରୁ ବାହାରେ ଭବିଷ୍ୟ ବଚନ;
 ଅଭିଶାପ ଭୟେ ଯୁକ୍ତି ନକରେ କେ ଜନ ।
 ଲୋଭ ହୋଧେ ଅମ୍ଭ ହୃଦ ଭର,
 କାମାନଳେ ହୋଇ ଘାରି, ଲୋଭୁ ଧବା ପ୍ରେମ-ବାରି;
 ମହାକାଳ ଫଳ ସମ ଦଶୁ ଅମ୍ଭେ ତୋରୀ,
 ପେଟଲଗି ପିନ୍ଧିଥାଉ କଉଁସୁନା, ମାଳା ।
 ଏ ଜୀବନ ଅଟେ ପାପମୟ;
 ଉଦର ଗରଳସିନ୍ଧୁ, ମୁଖେ ଥାଏ ସୁଧା ବନ
 ବାକଗୁରୁତ୍ଵରେ କରଥକୁ ବଢ଼ ଜୟ;
 କାଳେ କିଏ ଚିହ୍ନି ଦେବ ଚିତ୍ତେ ସଦା ଭୟ ।

ସ ମ ପ୍ତ ।

By the same author.

ପିଲାଗୀତ

ଟ ୦ ୧୭

ଆମେଜଣେ

ଟ ୦ ୩

ସରସ ପିଲାଗୀତ (ପରବର୍ତ୍ତିତ ଓ ସମ୍ପାଦିତ)

ନିରୁପମା (ସାମାଜିକ ଉପନ୍ୟାସ)

ଆମ ଡେଞ୍ଜାନାଲ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଓ
ଭୌଗୋଳିକ ବିବରଣ)

ସମସ୍ତ